XVI. évfolyam. Csáktornya, 1899. julius 30-án. 31. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., »Általános Tudósító« hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Közlemények a trágyázásról.

III. A trágya alászántása.

A trágya alászántásánál figyelembe veendő mindenek előtt, hogy a trágya lehetőleg egyenletesen elosztva kerüljön a talajba, a mit a barázda szélességének szabályozása és az alátakaritás helyes keresztülvitele által érünk el. Minél keskenyebbre szántunk, annál kevesebb trágya kerül egy-egy barázdába, annál keskenyebb földczikkek fogják a barázdába került trágyát egymástól elválasztani.

Az alátakarás különféle módon történik. Minél keskenyebben lesz a trágya földdel boritva, annál jobban van a munka végezve. A legegyszerübb alátakaritási mód az, midőn a közönséges ekével a rendes módon szántanak és a béres az ösztökével és a ballábával igyekezik az összegyülemlő trágyát a barázdába helyezni. Nagyon természetes, hogy ezen eljárásnál a munka ugyan tökéletlen, főleg ha a trágya némileg is szalmás, mert helyenkint semmi, helyenkint pedig egy-egy nagy csomó szalmás trágya kerül a talajba, melyet nem fed tökéletesen a magház; egy része tehát a felületen marad. Ezen eljárás csakis jól elteregetett érett trágya alászántásánál lesz helyes, különben mellőzendő, mert a trágya tökéletlen alászántása megnehezíti a talaj megboronálását, a vetőgéppel történő vetést és a trágya hatását is csökkenti. Már jobb eljárás az, ha az ekén a csoroszlya előtt vagy helyett egy fordító lemez van alkalmazva, mely a trágyát a barázdába fordítja és utána az eke kormánylemeze azt földdel boritja. Ha a talaj erősen van megtrágyázva, vagy ha a trágya nagyon szalmás, akkor az ilyen eke sem végez tökéletes munkát, mert a trágya egy része a felületen marad.

Legjobb és legtökéletesebb eljárás az, ha minden egyes eke után egy gyermek jár villával, a ki a meg nem szántott oldalról a trágyát a barázdába huzza és ezt a következő eke befedi. Ügyes munkásoknál ily módon oly tökéletesen alátakarható a trágya, hogy alig látszik, hogy a talaj meg van trágyázva.

Az eke ezen alátakaritási módnál sohasem fog megtorlódni és a trágyahuzásért fizetett napszám már az által is megtérül, hogy az eke fennakadás nélkül haladhat, tehát a munka szaporább.

A trágyának a barázdába huzásánál arra kell ügyelni, hogy a trágya csak oly szélességü területről huzassék le, a mily széleset fog a következő eke, hogy ne kerüljön az egyik barázdába kelleténél több, a másikba meg kevesebb trágya.

A trágya alászántásánál figyelembe veendő továbbá a szántás mélysége. A trágyát nem azért huzzuk a talajba, hogy az mint ilyen ott soká heverjen, hanem hogy ott felbomolván növényi tápanyaggá és humussá váljék. A trágya felbomlását részben a szántás mélysége által is szabályozhatjuk. Mindig szem előtt kell tartanunk, hogy a felbomláshoz melegség, levegő és viz szükséges. A melegségre gyakorolhatunk legkevesebb befolyást. A levegő annál kevésbé férhet a trágyához, minél mélyebben lesz alászántva. A nagyon mélyen alászántott trágya elegendő levegőt nem kapván, elszenesedik, azért általános szabályul azt lehet felállitani, hogy a trágya mindenkor sekélyen szántassék alá.

Hiba volna azonban az különböző talajoknál egyforma mélységet tartani be.

A homoktalajba a levegő alantabbi rétegbe is könnyen befér, a legfelső réteg azonban hamar kiszárad s a trágya felbomlásához szükséges nyirkosságban tehát könnyen hiány állhat be; ily talajokban habár általánosan szintén sekélyen szántjuk alá a trágyát, mindazonáltal mélyebben mint az agyagtalajon, ahol nyirkosságban ritkán van hiány de annál hamarabb a levegőben, mihelyt egy kissé mélyebbre kerül a trágya. Agyagtalajoknál a trágya alászántásánál még arra is kell ügyelni, hogy a talaj nagyon nedves ne legyen, mert különben a sekély szántás daczára is elzárjuk a levegőt a trágyától.

Az alászántás mélysége különben még a trágya korhadtságától is függ; minél szalmásabb a trágya, annál mélyebben szántható alá. A kötött talajon a trágya legfeljebb 13

TÁRCZA.

Petőfi.

Teróla zengek dalt ma, rólad, költő,
Te napja a magyar költészetnek,
Kinél nagyobbat nem szült emberöltő
És nem adott az Isten e népnek.
Dicső fia te a magyar hazának,
Elhat hozzád szivemnek hő dala ?
Nem zúg, nem zeng körötted ég karának.
S Apostolodnak menydörgő szava ?

Kezembe veszem költeményeid könyvét,
Mi benne van, oly lélekemelő
Egyszer komoly, vig, lelkesitő, gyengéd,
S másszor haragtól villámló felhő.
S látom János vitézt a bujdosásban,
Az alföld legelésző nyájait,
Hallom betyár dalát a vén csárdában,
S az őrült bősz kifakadásait.

Midőn az ég e hon felett sötét lett
És zsarnok ült a magyarok nyakán,
A két szép ország sóhajtott, esengett,
De senki nem mert szólni igazán:
Te törtél elő hü bajtársaiddal,
Szavatok áthatá a két hazát
S a népet dörgő Talpra magyaroddal,
A szabadságszerzésre buzditád.

Mi minden voltál te a bús magyarnak !
Minden voltál, mi szép, szent, nagy, dicső.
Majd forgatója a zsarnokvéres kardnak,
Majd az istentől ihletett költő.
Egyszer a szent szabadságot zengetted.
Mint a véres szabadság harczosa,
Majd ismét a szív hurjait pengetted,
Mint az édes szerelem dalnoka.

Elzengted lantod ihletett szavával,
Hogy a halál a csatasikon ér.
Hol a szabadság küzd a zsarnoksággal
És a szabadságé lesz a babér . . .
Te ott haltál meg, ám győzött a zsarnok,
A szabadság és te is elveszél.
Talán azért vesztél el a csatában,
Mert szabadság nélkül nem élhetél !

És üstökös valál a magyar égen,
Mely a mélyből egyszerre tört elő
És ugy ragyogtál lelked fenségében,
Ahogyan még soha magyar költő.
Miként az üstökös, ugy jöttél hozzánk
És ugy mentél el, mint az üstökös.
Nem tudja senki: sirod merre fekszik,
Hol alszik a nagy költő és a hős ?

Tán itt alszol, a hon szentelt földében,
A melyről olyan szépen zengettél ?
Talán Szibéria örök jegében,
Ahol még a nap is csak halni kél ?

De légy bár itt honodban eltemetve,
Vagy födjön el a zord észak hava:
Te élni fogsz minden magyar szivekbe,
S örökkön él költészeted szava.

Lantos.

Várbevétel.

— **Francziából.** —

Egy katonabarátom, aki néhány év előtt halt meg Görögországban láz következtében, elmesélte nekem az első csata lefolytát, melyben résztvett. Elbeszélése annyira hatott reám, hogy mihelyt ráértem, irásba foglaltam.

. . . . »Ezredemet szeptember 4-ikén este értem utol. Az ezredest a táborban találtam. Eleinte kissé lenézően fogadott, azonban miután elolvasta B. tábornok ajánló levelét, megváltozott a viselkedése és néhány lekötelező szót intézett hozzám. Majd kapitányomnak mutatott be, aki ép a terepszemléről érkezett vissza. Ez a kapitány, kinek megismerésére többé nem nyilt időm, magas, barna s kemény, visszataszító képü ember volt. Mint szivvel-lélekkel katona, vállrojtjait és érdemkeresztjét a harczmezőn szerezte. Gyönge, rekedt hangja sajátságos ellentéte volt majdnem óriási termetének. Utóbb hallottam, hogy e hangot egy golyónak köszönhette, mely át meg átjárta testét a jénai csatában, — Hallván, hogy a fontainebleaui katonaiskolából jövök, torzképet vágott és igy szólt: »Hadnagyom tegnap halt meg.« Láttam, hogy ezzel azt akarta mondani: »Kendnek kellene őt pótolni,

cmtre szántandó alá. Azonban ezen szabály alul is van kivétel.

Ha a trágya alászántásától a vetésig a talaj nem lesz szántva, akkor vetési munkálatoknál előforduló forgatásnál igen sok trágya kerülne felszinre. Ilyenkor valamivel mélyebben takarjuk alá a trágyát és inkább keskenyebb barázdát szántsunk, hogy a talaj jól megporhanyittassék. Laza talajnál a trágya 12—18 ctmnyire szántandó alá.

A műtrágyafélék elszórására szélcsendes időt válasszunk. Az elszórandó műtrágyának feltétlenül száraznak kell lenni; ha netalán a nyirkosságtól meg volna csomósodva, a csomók sodrony szitán morzsolandók szét. Az elszórás történhetik géppel vagy kézzel. Egy ügyes vető ember naponta 8—10 holdat is beszór Czélszerű az elszórandó mennyiséget a tábla két végén eleve zsákokba elhelyezni, hogy igy a megszabott trágyamennyiség kerüljön az illető talajba. Őszi buza alá rendesen 1—2 mm. szuperfoszfátot szoktunk alkalmazni, mint a mely műtrágya buzánál a legnagyobb termésfokozó hatással bir. A szuperfoszfátot őszi vetemények alá a vetőszántást megelőzőleg kell elszórni.

(Folyt köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Petőfi-ünnep.** Ma ötven éve, hogy meghalt a segesvári csatasikon a magyar nemzet legnagyobb lyrai költője: Petőfi Sándor. Ötven év óta Petőfi hatása alatt áll a magyar nemzet: az ő dalaiból tanul lelkesedni a magyar ifjuság. A magyar népnek nemzetté levése Petőfi diadala, Petőfi hatása nagy és örökkévaló s lángoló lelkesedés kél most is dalai nyomán. Halálának ötven évés évfordulóját üli ma az egész ország. A segesvári mezőre zarándokolt ma az országgyülés küldöttsége, a kormány képviselője, irodalmi társaságok, egyletek, testületek stb. küldöttségei s ezrei a magyar népnek, a melynek ő dicsőséget szerzett, a mely őt a szivébe fogadta.

— **Eljegyzés.** Bellák József csáktornyai születésü mura-kereszturi állomási kezelő jegyet váltott Gerstner József nagy-kanizsai lakos leányával, Mariska kisasszonynyal.

— **Előléptetés.** Csury Mihály győri kir. járásbirósági telekkönyvvezető, ki városunkban is hosszabb ideig működött, a X. fiz. oszt. 1. fokozatából a IX. fiz. osztály 3. fokozatába lön előléptetve.

— **Aranylakodalom.** Kutnyák Márton és neje szül. Sosterics Terézia rácz-kanizsai lakosok a mult héten ünnepelték meg a legjobb egészségben házasságuknak 50 éves évfordulóját.

— **Tanitónőválasztás.** A turcsiscsei áll. seg. községi népiskolánál ujonnan szervezett 2-ik tanitói állásra Kovács Ilona keméri okl. tanitónő választatott meg.

— **Uj állomásfőnök Nagy-Kanizsán.** Markó Antal, a nagy-kanizsai déli vasuti állomás főnöke, a ki 34 év óta működik ebben az állásban, negyven évi, érdemekben gazdag szolgálat után nyugalomba vonult. Utódja Pilitz Gyula a barcsi állomás főnöke lesz, ki Csáktornyán is évekig volt állomásfőnök.

— **Az Erzsébet királyné** emlékére emelendő örök imádás templom gyüjtő-bizottság felkéri a nagyközönséget a hozzájárulásra. A szives adakozók adományaikat a bizottság pénztárához, Magyar Általános Hitelbank, Budapest, Nádor u. 12. küldjék. Az eddigi gyüjtés eredménye megközeliti a százezer forintot.

— **Községi előljáróságunk** f. hó 15-án gyülést tartott, melyen Seffer Rezső és Kauders Károly katonai kincstári szállitók kérelmére széna-, szalma- és faraktárul terület bérben kijelöltetett s intézkedés történt, hogy a vásártér dróttal kerittessék be.

— **Előléptetés.** Bodor Ferencz csáktornyai kir. járásbirósági fogházőr fizetésében előléptetésben részesült.

— **A Tekéző-Egyesület** hétfői estéjén a Baumhack-féle kerthelyiségben Sárközy zenekara, csütörtöki estéjén pedig a tüzoltók zenekara játszik.

— **25 éves jubileum.** A zala-egerszegi Önkéntes Tüzoltóegylet augusztus hó 5-én ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Ez ünnepélyen a csáktornyai Önk. Tüzoltóegylet küldöttségileg a következő tagokkal vesz részt: Szeiverth Antal, Morandini Bálint, Masztnák József, Polesinszky Emil, Godina Miklós, Fürst Károly, Horvatics Mihály, Kukovecz Ferencz, Klein Mór, Krizsán Ferencz, Sztrahunya József, Horváth György, Hánzsel József, Kopjár Ferencz, Bedics Ferencz, Kipke Ferencz, Frász Balázs.

— **Értesités.** A csáktornyai közs. ovodában augusztus hó 1-én és következő napjain tartatnak a beiratások.

— **Halálozás.** Megla Vincze kékfestőségéd, Megla Ferencz csáktornyai csizmadiamester fia, élete 24. évében meghalt. Nyugodjék békében!

— **Meghivó.** Zalavármegye községi és körjegyzők egylete által az alapszabályok 13. §-a alapján 1899. évi augusztus hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor Zala-Egerszegen a vármegye székházának gyüléstermében tartandó évi rendes közgyülésre. A közgyülési tárgyak sorrendje: 1 Elnöki jelentés. 2. Az 1898. évi egyleti számadások megvizsgálására kiküldött számvizsgáló-bizottság jelentése. 3. Az 1900. évre összeállitott egyleti költségelőirányzat előterjesztése. 4. A tolnavármegyei községi és körjegyzők egyletének inditványa a marhajárlatok bélyege és kiállitási dijának módositása iránt. 5. A biharmegyei jegyzői egylet inditványa a közjegyzői okmány-kényszer behozatalára vonatkozó törvényjavaslat tervezet elleni állásfoglalás iránt. 6. A magyarországi községi és körjegyzők országos központi egylete elnökségének a közjegyzői okmány-kényszer behozatalára vonatkozó törvényjavaslat tervezet ellen szerkesztett felirata előterjesztése. 7. A magyarországi községi és körjegyzők országos központi egylete módositott és jóváhagyott alapszabályainak előterjesztése. 8. A sopronvármegyei községi és körjegyzők egyletének inditványa a jegy-

---

de gyönge legény ahhoz.« Egy sértő szó tolult ajkamra, de türtőztettem magam.

Az előttünk két ágyulövésnyire fekvő cheverinsi váracs mögött fölkelt a hold. Nagy és vörös volt, mint fölkeletkor rendesen; ez este azonban nekem szokatlan nagynak tetszett. Egy pillanat — és a váracs a hold fénylő koronája alatt kibontakozott a homályból. Olyan volt, mint egy tüzhányó kupja a kitörés pillanatában.

Egy mellettem álló öreg katona figyelmesen nézegette a hold színét. »Nagyon vörös, — mondá — jele annak, hogy nagy árba kerül majd ez az átkozott vár!« Mindig babonás voltam és e jóslat, e perczben főleg, nagyon megdöbbentett. Lefeküdtem, de elaludni nem birtam; ismét fölkeltem és darab ideig sétálgattam, nézegetve a Cheverino mögött égbe meredő hegyeken hosszan elnyuló tüzvonalat. Midőn véremet az éj csipős, friss levegőjétől eléggé lecsillapultnak véltem, ismét visszatértem a tábortüzekhez; gondosan beleburkolództam köppenyegembe s behunytam szememet azon reménységben, hogy reggel előtt ki sem fogom azokat nyitni. Hanem az álom kegyetlen volt irányomban. Gondolataim lassanként komor szint öltöttek. Arra gondoltam, hogy a tábort ellepő százezer ember közt egyetlen egy barátom sincsen, ha megsebesülök bevisznek majd valami kórházba, hol tudatlan sebészek kiméletlenül elbánnának velem. Mindaz, a mit a sebészi műtétek borzadalmairól hallottam, most eszembe jutott. Szivem hangosan dobogott; gépiesen fogtam zsebkendőmet és pénztárczámat és mint valami mellvértet, keblemre helyeztem. A fáradtság elnyomott; el-elszundikáltam, de minden perczben valami rémes gondolat ismét felriasztott álmomból. Végre azonban a fáradtság előidézte az álmot és aludtam, mig csak nem verték a dobot reggel. Erre harczi állásba helyezkedtünk, felolvasták a névsort, majd ismét rakásba tettük fegyvereinket és minden jel nyugodt napra mutatott.

Három óra felé egy szárnysegéd parancsot hozott. Meg kellett ragadnunk a fegyvereket; lövészeink széjjel álltak a mezőn; lassan követve őket, husz percz mulva az oroszok előcsapatait láttuk, amint visszavonultak és a várba behuzódtak.

Egy tüzércsapat rendezkedett el jobbunk felől; mindakettő azonban jóval előttünk haladt. Nagyon heves tüzelést vittek véghez az ellenségre, aki erősen viszonozta azt, ugy, hogy csakhamar eltünt a cheverinai vár a vastag füstfelhők mögött. A mi ezredünk majdnem teljesen védve volt az orosz golyók ellen, mert egy földhát takart el bennünket. Különben is inkább lövészeinkre tüzeltek, reánk csak ritkán s golyóik ekkor is csak fejünk fölött repültek el, vagy csak földdarabkákat és köveset röpitettek felénk.

Mihely megkaptuk a parancsot az előrevonulásra, kapitányom oly várakozással tekintett reám, hogy kötelességemnek tartottam, kezemet kétszer-háromszor végighuzni zsenge bajuszomon, oly vitéz képpel, amilyen csak tőlem tellett. Különben mondhatom, nem is féltem; csak egy félelem tartott fogva: hogy ne tartsanak félénknek. Az ártalmatlan golyók még hozzájárultak hősies hangulatom ébrentartásához. Önszeretetem persze azt sugta, hogy veszélyben forgok, hisz utóvégre is tüz között vagyok. El voltam ragadtatva, hogy oly helyre legény vagyok és gyönyörüséggel gondoltam arra, miként fogom elbeszélni a cheverinoi vár bevételét Saint-Luxan asszony provence-utczai szalonjában.

Az ezredes elment századunk előtt; e szavakat intézte hozzám: »Na maga csillagokat fog látni; ez az ön első próbája!« Tökéletes hadfi módjára mosolyogtam, miközben kabátom ujját pöczköltem, melyre egy előttem harminez lépésre lecsapott golyó kevés sarat szórt.

Ugylátszik az oroszok észrevették golyóik csekély sikerét, mert taraczkokkal kezdtek lőni, melyek sokkal könnyebben érhettek le a mélyedésbe, melyben álltunk. Egy jókora lövet leütötte csákómat és agyonütött mellettem egy katonát.

»Üdvözlöm Önt — mondá kapitányom, midőn csákómat felemeltem, — Önnek már most nyugta lesz egész nap.« Ismertem e harczi babonát, mely szerint a »non bis in idem« (kétszeri eljárás egy ügyben nem helyénvaló) ép oly vezérelv a harcztéren, mint egy törvénykezési teremben. Büszkén helyeztem vissza csákómat fejemre. »Ezek aztán nem sok teketóriát csinálnak, hogy az embert köszönteni tanitsák« mondám oly vidáman, a mennyire csak tehettem. E rossz viczet, tekintve a körülményeket, kitünőnek találták. »Szerencsét kivánok Önnek, — folytatá kapitányom — Önnek semmi baja sem lesz már ma és este Ön már egy századot fog vezényelni; mert jól tudom hogy az én számomra fül a pokol. A hányszor csak megsebesültem, mindannyiszor a mellettem álló tisztet érte egy fáradt golyó; és — tevé hozzá mélyebb és tisztelettel teljesebb hangon — nevük mindig P.-vel kezdődött.

Erőssé akartam magam tenni; sokan ugy tettek, miként én; sokan meg voltak döbbenve e jós szavaktól, miként én. Derék katona létemre azonban, éreztem, hogy elérzékenyülnöm nem szabad s hogy folyton hidegvérünek kell látszanom.

Fél óra mulva az oroszok tüzelése észrevehetőleg csökkent; ekkor kibujtunk a mélyedésből és a vár felé nyomultunk. Ezredünk három zászlóaljból állott. A másodiknak feladatául a váracsnak kapuja felől való megkerülése jutott, a másik kettőnek pedig az ostromot kellett intéznie. Mögöttünk a bennünket fedett természetes védőfallal, kivonultunk, fogadtatva többszörös puskatüztől, mely azonban kevés kárt tett sorainkban. A golyók fütyülése meglepett; gyakran elkaptam fejemet

zők hagyaték letározási díjának felemelése iránt. 9. Dr. Kampis János miniszteri titkár megkeresésének előterjesztése az általa szerkesztett »Közigazgatási könyvtár« pártolása és terjesztése iránt. 10. A nagykanizsai járás községi és körjegyzők egylete által szerkesztett összesített adókiskönyvecske és törvényhatósági utadó s pótlék fizetési iv tervezet bemutatása és azok alkalmazásba vétele iránti intézkedés megtétele érdemében tett javaslatainak előterjesztése. 11. Az egyleti hátralékos tagsági díjak ügyének rendezése. 12. Egyéb indítványok. 13. Tisztujitás megejtése. 14. A jegyző szigorló bizottságba és a nyugdijválasztmányba három év tartamára 2—2 rendes s 1—1 póttag választása. 15. A folyó évi országos jegyzői közgyüles képviselőinek megválasztása. 16. A jövő évi közgyülés helyének meghatározása. — Mely évi rendes közgyülésre az egylet rendes, pártoló és tiszteletbeli tagjai meghivatnak és minél nagyobb számban leendő megjelenésre, a rendes tagok pedig egyuttal tagsági dijaik pontos befizetésére is felhivatnak.

A választmányi gyülés augusztus hó 4-ik napján délelőtt 11 órára a nemes-apáti körjegyzői hivatalba tüzetik ki, a melyre a t. választmányi tag urak az alapszabályok 17. §-a a) pontja 2-ik bekezdésére való figyelmeztetéssel hivatnak meg. A választmányi tag urak egyuttal felkéretnek, hogy a járásaik területén tényleg alkalmazásban levő kartársak neveit és székhelyét folyó hó végéig az egylet elnökségével közölni szíveskedjenek. Néhai Illés Lőrincz volt nemesapáti körjegyző, vármegyei egyletünk első elnökének, az egyletünk által emelt síremléke ez alkalommal, vagyis 1899. évi augusztus hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor fog a nemesapáti temetőben rendeltetésének ünnepélyesen átadatni. A mely ünnepélyes alkalomra az egylet t. tagjai azon kérelemmel hivatnak meg, hogy mélyen érzett kartársi tiszteletünk és kegyeletünk hü kifejezése végett, minél nagyobb számban megjelenni szíveskedjenek. Egyuttal felkéretnek, hogy érkezésük helyét, idejét és vonatát (a kocsik kirendelhetése végett) Árvay Gábor nemesapáti kartárssal legkésőbb f. évi augusztus hó 1-éig okvetlen közöljék. Végül a közgyüléseink iránt eddig tanusított indokolatlan közöny megtörése s közös érdekeink ügyeink annyira szükséges egyöntetü s erős érvényesitése czéljából minél tömegesebb megjelenést kérünk. — Kelt Légrádon, 1899. évi julius hó 20-ik napján. Kovács Gyula, egyleti elnök. Koltay László egyleti jegyző.

— **Terjed a phyloxera.** Vármegyénk területén ujabban Alsó-Véghegy, Bükkösd, Paphegy, Szelenczén, Alsó-Hideghegy, Morzsahegy és Kopaszhegy községekben a szőlők zár alá vétettek.

— **Szerencsétlenség.** Illés Ferencz bükkösdi (bukoveczi) lakos f. hó 25-én munka közben olyan közel jutott a cséplőgéphez, hogy a gép jobbkeze ujjait eikapta s összelapította.

— **Értesités.** A muraszombati gazdasági fiók-egylet a vasmegyei gazdasági egyesülettel karöltve 1899. augusztus 19-én Muraszombatban az állat-vásártéren ló-dijazást rendez. Czél: Dijazásokkal serkenteni a gazdaközönséget, hogy mentül jobb minőségü lovak tenyésztésére törekedjék. A dijazásnál különös tekintettel leszünk a nóri (muraközi) fajra, de dijazásban részesülhet bármely faju s bárhonnan származó állat is. A nagyobb birtokosoktól bemutatott lovakra I-sö dij: diszoklevél, II-ik dij: elismerő oklevél. A kisebb birtokosoktól bemutatott állatok az alábbi dijakat nyerhetik el és pedig: Tenyészménekért I. dij 70 kor., II. dij 35 kor., III. dij 20 kor., IV. dij 10 kr.; Tenyészkanczáért I. dij 70 kor., II. dij 35 kor., III. dij 20 kor., IV. dij 10 kor.; Csikóért 3 éves korig I. dij 70 kor., II. dij 35 kor., III. dij 20 kor., IV. dij 10 kor Ezenkivül még magán dijak is osztatnak ki. A dijak odaitélésére hivatott bizottság délelőtt 9 órakor kezdi meg működését, miért is felkérjük a kiállitókat, hogy a kiállitandó állatokat a dijazás napján legkésőbb d. e. fél 9 órára a kiállitás terére elővezessék. A birálat befejeztével az oda itélt dijakat mindjárt a helyszinén ki fogják osztani. Bármely dij azonban csak az esetben fog kiadatni, ha a dijazandó állat tulajdonosa, mint tag, az egyesület kötelékébe lép. Végül megjegyeztetik, hogy a biráló-bizottságnak, mely teljesen önállóan működik, jogában áll az eredetileg megállapitott dijak felosztását és kiadását illetőleg, az elővezetett anyaghoz mérten módositásokat tenni, mely módositásokat a kiállitók elfogadni kötelesek. — Muraszombat, 1899. junius hó 28-án. Gr. Batthyány Zsigmond, a muraszombati gazdasági fiók-egylet elnöke. Takács R. István, a muraszombati gazdasági fiók-egylet titkára.'

— **Lopás.** Veller József csáktornyai czipésztől f. hó 21-én éjjel zárt lakásából ismeretlen tettesek mintegy 25 frt értékü ruhanemüt loptak el. A tetteseket a csáktornyai csendőrség nyomozza.

— **Tejszövetkezetek létesitése.** A falusi kisgazdára nézve nagy jótétemény volna, ha tejfölöslegét 4—5 krért is eladahatná literenként. Ez azonban legtöbb helyt csak ugy lehetséges, ha a faluban egy sajtos telepszik le, vagy pedig ha a kisgazdák a tejet egy helyre összehordják s azt vajjá, turóvá vagy sajttá feldolgozzák. Ebből a czélból azonban a gazdának szövetkezni kell s ha erre meg van bennük a hajlam, akkor a szövetkezet létesitéséhez a földmivelésügyi miniszterium erkölcsi sőt anyagi támogatására is számithatnak s ezélból csupán egy folyamodványt kell nevezett ministeriumhoz benyujtaniok. Ujabban Magócson, Somberken, Nagy-Bicsérden alakultak ilyen szövetkezetek. Nagyobb szabásu mozgalmat inditottak meg ilyen szövetkezetek létesitése érdekében a veszprémi, komáromi, esztergomi és a nyitrai gazdasági egyesületek.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerü háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hasfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csuznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapitó-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménynyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszertárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« véljegyre kérünk figyelni.

Vasuti menetrend a csáktornyai állomásnál. (Érvényes május 1-től szeptember 30-ig.) a) **Déli vasut.** *Érkezik Kanizsa felől:* d. u. 4·01 szmv., d. u. 12·58 gyrsv., este 8·12 vegyv., éjjel 1·07 gyv., reg. 5·51. szv. — *Indul Prágerhof felé.* d. u. 4·15 szmv., d. u. 1·01 gyrsv., éjjel 1·10 gyrs., reggel 6·06 szmv. — *Érkezik Prágerhof felől:* reggel 4·36 gyrsv., d. e. 10·50 szmv., d. u. 3·59 gyrsv., este 9·55 szmv. — *Indul Kanizsa felé:* reggel 4·39 gyrsv., reggel 5·52 vegyv., d. e. 11·00 szmv., d. u. 4·02 gyrsv., este 10.07 szmv. — b) **Magy. államvasut.** *Érkezik Kis-Czellről:* este 9·42, *Z.-Egerszegről:* reggel 8·40. *Indul Kis-Czellre:* reggel 6·04, *Z.-Egerszegre:* d. u. 4·28. — *Érkezik Zágrábból:* d. e. 10·55 és este 9·30. *Varazsdról:* reggel 4·18, reggel 5·38, d. u. 12·50, d. u. 3·50. *Indul Zágrábba:* reggel 4·44 és d. u. 4·25. *Varazsdra:* d. e. 11·44, d. u. 1·20, este 10·17. *Novimárofba:* reggel 6·15.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

---

amivel e zajjal jobban megbarátkozott társaimnak élezelődését vontam magamra. »Egészben véve — mondám magamban — nem ily oly rettenetes egy ilyen ütközet.«

Futólépésben nyomultunk előre, előttünk lövészeink; egyszerre az oroszok hangos hármas hurráh-t hallattak és nem is löve, elhallgattak. »Nem szeretem e csöndet — mondá kapitányom — ez nem jósol semmi jót.« Embereinket én nagyon is lármásnak találtam és lehetetlen volt össze nem hasonlitanom éktelen kiáltozásukat az ellenség méltóságos csöndjével.

Csakhamar eljutottunk a város aljához; palánkolata össze volt törve, a föld pedig fel volt hányva golyóinktól. Katonáink rögtön a friss romokon termettek, oly hangos »Éljen a császár!« kiáltással, a milyet nem vártam volna annyit lármazott emberektől.

Föltekintettem; soha sem fogom elfelejteni e látványt, mely szemeim elébe tárult. A füst java része felemelkedett és mint egy négy lábon álló mennyezet terpeszkedett a levegőben a város fölött. A kékes füstön keresztül észre vettem kissé megrongált mellvédfalak mögött az orosz gránátosokat, amint mozdulatlanul, mint a szobrok, fegyveréket magasra tartották. Ugy rémlett még nekem, hogy mindegyik katona balszeme reánk volt irányozva, mig jobbszemét a fölemelt puska takarta el. Néhány lépésre tőlünk egy lőrés mögött egy ember állott egy ágyu mellett, kezében égő kanóczczal.

Összeborzadtam; azt hittem végső órám ütött. »Na szép táncz fog most kerekedni — kiáltá kapitányom. — Jó estét.« Ezek voltak utolsó szavai, miket tőle hallottam.

Dobpergés hangzott fel a várban; láttam lehanyatlani valamennyi puskát. Behunytam szemeimet; irtóztató ropogást hallottam, követve kiáltásoktól és jajveszékléstől. Felnyitám szemeimet, csodálkozva, hogy még létezem. A vár ujból sürü füstfelhőbe volt burkolva. Sebesültek és holtak vettek engem körül. Kapitányom lábaim előtt feküdt kinyujtózkodva, golyótól összezuzott fejjel, mig én vérével és agyvelejével voltam boritva. Egész századomból kivülem még csak hat ember állott.

E vérontásra pillanatnyi kábultság következett. Az ezredes földhöz csapta sapkáját és »Éljen a császár!« kiáltással elsőnek kuszott fel a mellvédfalra, követve a még élőktől. Ugyszólván semmire sem emlékszem, a mi ezután következett; benyomultunk a várba, nem tudom, hogyan? Ember ember ellen küzdött oly sürü füst közepette, hogy egymást nem is láttuk. Azt hiszem, én is öltem, mert kardom egészen véres volt. »Győzelem« kiáltást hallottam és az elosló füstön keresztül láttam a töménetlen vért és a holtakat, kik alatt eltünt a föld szine. Főleg az ágyukon feküdtek halomszámra a holttestek. Köröskörül kétszáz ember állott. Francziа egyenruhában, rend nélkül csoportosulva s ki fegyverét megtöltve, ki szuronyát törülgetve. Tizenegy orosz fogoly állt mellettük.

Az ezredes egy összetört lőszerszekeren feküdt a kapu közelében, vértől elboritva. Néhány katona sürgött-forgott körötte, midőn közeledtem. »Hol a legrégibb kapitány?« kérdé egy közkatonától. Ez sokat mondólag a vállát vonogatta. »Hát a legrégibb hadnagy?« »Itt ez az ur, ki tegnap érkezett« — mondá a közkatona egész nyugodtan. — Az ezredes mélabúsan mosolygott. »Uram, Ön most mint vezér parancsol; rögtön erősittesse meg a kapubejáratot a szekerekkel, mert az ellenség tulnyomó erőben van; C. tábornok azonban segitségünkre siet.« — Ezredes ur! — szóltam hozzá — sulyosan van Ön megsebesülve?« — Halálosan! barátom! hanem a vár a mienk!«

Forditotta: **Schwarz Lajüs**

XVI. tečaj. Vu Čakovcu, 1899. 30-ga juliuša. Broj 31.

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Krava siromaka.

Za kozu ne zabadava veliju, da je krava siromaka, jer najsiromaškeši čovek si more tuliko krme spraviti, s kojom jednu kozu more zdržati.

Znano je, da jedna dobra koza, poleg dobroga zdržanja čez ljeto 500—800 litrov mléka da. Takva krava pak, koja bi čez ljeto 2500—3000 litrov dala, se redko nahadja pri siromaku človeku. Ako vezda zememo, da koza ima 50 kg, krava pak 500 kg, onda tak stoji račun, da krava, poleg svoje desetkratne žive vage, samo petkrat ili šestkrat više mleka daje, kak koza. Kozino mleko najbolje je spodobno k mleki žene, poleg toga i najbolje doprinese one materiale, koji su človeku za hranu potrebni, zvun toga je i najzdraveše. Zato ga pijeju prsnoboljni ljudi.

Koza je jako zdrava stvar, zdraveša, kak goder koja nejdebeljša krava. Pak ako človek onda pije mleko od takve betežne krave, dobije onoga betega od nje, koj se zove heptika.

Veliju, da kozino mleko ima nevugodnu duhu. To samo veliju. Ne v mleki je falinga, nego v dojaču, koj nezna s njom baratuvati. Mleko je takva stvar, da odmah na sebe zeme svaku navugodnu duhu. Tak je i to pri kravskim mleki, ako v nezračni štali dojimo, ili pak v takvim mestu stoji, gde kisele duhe stvari stojiju.

Prama kozinski štali je svinjski kotec još prava palača. Nije čudo dakle, ako siromaka i zamusikanoga človeka koza daje nevugodne duhe i zločestog teka mléko. Siromaško živinče v takvim mestu do pažlih stoji v gnoju, nastila nedaju pod nju, dakle navek je zamazana, poleg toga i svakojački kukci se nastaniju njoj v dlaku. Kad na protuletje takva koza vun zide, spodobna je siromaku Lazaru, koj od nevolje komaj stoji na nogah.

Kozu dakle čisto treba držati, — bolje s suhom, kak s mokrom krmum ju hraniti, pri krmi promenjbu držati, onda jako zahvaljuje držanje. Dobro znaju to švajcarjani i od njih su se navčili nemci, da kak se mora baratuvati s kozom. Bormeš i na nas bi vlezla mala znanost, pak mislim, da moj človek bude, ako velim, da se moraju spopraviti naše fajte koze sa tim, da za pleme samo dobre kozece ostavimo. V Švajcu i v južnoj Francuzkoj, gde s kozinoga mleka jako izvrstnoga sira delaju, su svakojačke fajte koze, najglasoviteše su simentalske i toggenburgske koze. Dobro dojne fajte su, koje na dan 3—4 litrov mleka daju po jedinom. Visoke su v križecu po 72—80 centimetrov, v stegnaj po 84—80 cmtrov. Živu vagu imaju 50—60 kil. Najdeju se med njimi s rogmi i bez rogov. Na farbu jesu bele, srnobarnaste, črne. Švajcarska domača koza je jako pitovna. K stalnoj štali se lehko privči, jako plodna je, jer gustoput dvojke i trojke koti.

Ali komu nije moguče takve iz vunjskih orsagov fajte si pribaviti, naj si premisli, da naše domače fajte nisu zato tak nezahvalne, samo treba si je zebrati pak onda je pošteno držati i hraniti.

Majczen Ferencz
učitelj.

Od krme.

II. Falinge obdelavanja senokošah.

Ako s pazljivostju gledimo gojenje senokošah pri naših gazdih, žalostno se osvedočimo, da je jako malo onih gazdov, koji takvo uzgojenje, i obdelavanje daju senokošam, kak si one pri gospodarstvu zbog njihovog hasna zaslužiju. Najviše gazdov si misli, da je čista nepotrebno senokoše gojiti, jer x y m i prez toga donese séno. To pak je največa falinga.

Pogledimo samo dvé senokoše, jedno takvu, koja je zanatno gojena, pak jednu, koja je samo na brigu narave ostavljena, budemo spazili onu veliku razliku, koja med ovimi stoji. Dokeč su na prvi jedna pospravili seno, več za malo vreme imaju delo sa otavom, zatoga na drugoj samo tak curi znoj iz licah koscov zbog onog protistavljenja, koje svakojački drač zadavlje.

Pak sve to za kaj je tak? Zato, da gazdi nečeju prevideti, da prez gojenja senokošu vu dobrim položaju, vu plodnosti nemoreju držati. Kaj je pri uzgajanju senokošah najvekša falinga, da ga niti reči ne od zanatnog uzgajanja. Gledimo samo po jednim one stvari, koje nam pomažeju dober plod:

ZABAVA

Regrutska pesma.

Neznam reči kaj od tuge, žalosti,
Koja biva na tom svetu zadosti,
Koje vu 'vo vrême se dogadjaju,
Još za one, ki se letos nadjaju.

Da je budu morali podnašati,
V srcu svojem žalostno zdihavati.
Vu cvetuči dobi svoje mladosti,
Dok bi mogli vuživati radosti.

Ah nesrečna bila ova godina
Za dečicu, koja su sa rodila,
Vu letu sedemdeset i osmoga,
Dočakala jesu posla tužnoga.

Sada nam se piše jedno jezero
Osem stotin devetdeset deveto,
V kem junaki vezda su popisani,
Za regrute naprvo postavljeni.

S kem njim bliže ovo vrême dohadja,
Tužni denek aprila trinajstoga,
Gda se budu morali odpraviti
I vu grade Priločke postaviti.

Ah nesrečni bili gradi Priločki,
Kam postajti moraju se jenaki,
Gde doktori i cesarska gospoda
Mlado tělo budu njim pregledala.

Tužen junak, na kaj mora dospeti,
Nijeden se nemre s toga vunsneti.
Ki dvajseto svoje leto spuniju,
Ovu žalost vu srcu počutiju.

Nije dosta, da se junak žalosti,
Nego jošče k tomu i roditelji,
Ki su komaj gori ga odhranili,
Na junačke noge ga postavili.

Kada dojde den trinajstog aprila,
Vnoga majka bude suze točila,
Gda si bude sineka odpravljala,
Miloželno za njega zdihavala.

Koga je pod svojem srcem nosila,
Svojem mlékom vu mladosti kojila,
Vnogu nočku nad njim preskoznuvala,
Kada v zipki maloga je zibala,

Vezda si ga nikam nemre preskriti,
Da on nebi moral dojti k viziti,
Kazati se mora ves do gologa,
Kak ga majka na ov svet porodila.

Ah ljubljena deca, mladi junaki!
Približava vam se denek žalostni,
Da se budte morali odpravljati,
Roditelje žalostne ostaviti.

Koji budu žalostno zdihavali,
Kad njim sinki budu se spričavali,
Iz kamena bi serce nam moralo,
Ke' se nebi nad tem rezžalostilo.

S Bogom anda ljubleni roditelji,
Ki ste komaj gori me odhranili,
Vezda nemrem tužen vam povedati,
Kak se s menom vu Priloku pripeti.

S Bogom majka, koji ste me rodili,
S težkom mukom pod svem srcem nosili;
Radi bi mi vi od srca pomoči,
Ali vidim, da neste mi moguči.

S Bogom anda dragi bratci sestrice,
Včakali se jesmo tužne vurice,
Da se z doma moramo odpravljati,
Kak se trefi, neznamo povedati.

S Bogom bratci i pajdaši povoljni.
Od mladosti s kemi smo pajdašili;
Došel nam je takov denek žalostni,
Da svi v Prilok budemo odpeljani.

Pri senokošah vu ovim slučaju je prva, stvar voda. Niti jedna biljina ne hasnuje pod rastenjom svojim tuliku vode, kuliko biljine senkoše. Ove na gustom stojiju, dugo se razvijaju, i tak je jako naravno, da vnogo vode hasnujeju od zemlje; jer pak je prez vode vegetacia nemoguča, se samo od sebe razumije, da bude plod slab. Kaj se toga obranimo, trsimo se po zanatnim putu dodavati vodui složimo senokoše na zalêvanje. Takovi stroški su to, koji kamate svikak povrneju. Jedna druga stvar, koja ravno tak na prvom mestu stoji, pri uzgojenju senokošah je: material zemlje. Biljine senokošah ravno trebaju dober material, kak svaka biljina oranicah, pak ipak naproti tomu pri malo gazdih vidimo to, pak či je i to ravno vezda leže še, gda je delani gnoj gotov u trgovini, jer s ovim lehko postupamo i za najbolšega se je osvedočil.

Na senokoši najmre, takvoga gnoja trebamo hasnuvati, koj se jako lehko tali, kojega i deždjova voda lehko do korenja odnese. Takov je napriliku kalinit, kojeg je zbog vnogo kalina (takva sol) jako dobro hasnuvati, takov je nadalje fosforkiseljinu zadržajuči superosfát, itd. — Ovog svakog gnoja je najbolje vu jesen posejati, jer su talnosčum snega najleži dospeju vu zemlja.

Tretja stvar je pri pravi uzgojbi, da senokošu dobro obdelamo sa dobrom branom Nije retko kaj se zemlja vu zimi jako skup vtrdne, tak da zrak vu nju nemore idti. Proti tomu hasnujmo dobru branu, s kojom lêpo obdêlamo senokošu, stem pomoremo, da bude zrak mogel vu zemlju k korenju, i stem damo novo življenje biljinam.

On gazda, koj si bude v pamet zel ove navuke i nje hasnuval, bude sigurno previdel, da je senokošu prez obdelavanja ostaviti stara falinga.

Iz magjarskoga: *L* . . . .

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

Lajoš II. (1516—1526). Bitka pri Mohaču (1526.)

Lajoš je samo 10 ljet bil star, gda je po smrti svojega otca, II Vladislava, na prestolje stupil, zato je Bornemisza Gjuru dobil za štitnika.

Bornemisza je jako razvuzdan človek bil. Njegova svaka misel je bila, kak bi vršil vrême sa vekšimi zabavami; na ples, igru i na svakojačku sladost je navćil kralja, a ne na ozbiljnost. Ovak pokvarjenoga srdca kralj je potlam nikak ni imel volju k ozbiljnomu delu i nerado je primil, ako ga je gdo na kakov orsački posel opomenul.

Vu takvim položaju je bila Magjarska, kad je 1520-ga turski sultan, Suleiman, nutri vdrl. Kad je več Srebernika, Sokola i Knina prevzel, je po poslaniku od Lajoša danak zahtêval. Kralj i velikaši su vidli, da je ov ne samo po danak došel, nego da i špionera, su ga prijeli i zatvorili.

Suleiman, da se osveti zbog poslanika, je silnu vojsku peljal proti Magjarskoj. Šabaca gde je Logody Šimon junačku smrt našel, je prevzel, a zatim pak ne dugo je osvojil Belgrada.

Lajoš je vezda za pomoč prosil od drugih vladarov; od plemenitašov je porez počel brati, ali žalostno je, da je malo penozov da njegove ruke došlo. — VII Kelemen papa je takajše opomenjuval stranjske vladare proti turkom; k francuskomu kralju je med vnogimi i ove pisal: »Stekla je vura, vu kojoj bu pokop Magjarske,« Papa je 50 jezer zlatih poslal, da magjari složiju vojsku proti turkom.

Ali magjarski velikaši, mesto da bi skup držali, su se jeden med drugim trkali. Lajoš je jedva sebral nekoliku jezer ljudih. Velikaši su rekli da oni budu samo pod kraljevskom zastavom vojuvali. Zato njim je Lajoš srdito odgovoril, »Vidim da se svaki samo s menom zgovarja, dobro je, anda osobno idem ta, kam drugi prez mene idti nečeju.«

Nazadnje se ipak do 27 jezer vojakov sakupilo, ali, kaj je bilo to proti 200 jezerne Sulimanove vojske i magjarski 80 štukov proti 300 turskih štukom.

Lajoš je Tomori Pavla postavil sa glavnim vodjom. Ov je i prijel to, ali samo tak, ako počekaju iz Erdelja dojdučega Szapoljaia, gdo je 14 jezer vojakov peljal, i Frangepana, gdo je 15 jezer vojakov peljal na pomoč Tomoriu. Ali gizdavi velikaši su ni hoteli čakati ove počekati, nego su se pri Mohaču pobili sa turkom 1526-ga augustuša 29-ga. Tu su se spunile reči Perênyi biškupa, gdo je kralju na pre povedali, da bude ovo polje 20 jezer vojakom grobje.

Okolo 3-je vure po poldan se je počela bitka. Magjari su se vitežko hrvali, ali gda je 300 turskih štukov i vnogo puškah turskih progovorilo, je nestalo vojske magjarske. Na to se je spustil veliki deždj i tak je bilo kraj boju. Kralj, gdo je med onimi bil, koji su bežali, je prek Čele potoka hotel skočiti, ali se mu je konj pošklizuul i onak je vu mlaju smrt našel.

Sulejman je sada slobodno haračil po orsagu. Sve je žgal, kud je išel. Veliku knjižnicu Matjašovu je vu Konstantinápoly poslal, i samo v zimi je odišel iz orsaga sa velikim plenom.

Tak je postal Mohač grobje velikoče Magjarske.

(Dalje sledi.) *Loparits.*

KAJ JE NOVOGA?

Svečanost.

Dalko od nas, med lepimi planinami Erdélja, pri Segesváru držiju denes 50 letnu svečanost jednoga glasovitoga pesnika, *Petőfi Sándora.* Gdo je bil Petőfi? On je bil pesnik i bil je domobranec v onim boju, kojega smo 48— 49. preborili za našu slobošćinu, za naš ustav, kad su naši nepriatelji šteli naše jezeroletne pravice potreti, ovu zemlju, za koju pak su naši predji toliku krvi točili presvojiti našega lêpoga magjarskoga jezika uništiti. Na njegovu reč, na njegovu pesmu se zdigel puk magjarski, v ruke je prijel sablju, da obrani svoju domovinu, svoje pravice, svoga jezika. Kak prosti vojnik i on sam je stupil med trupe glasovitoga erdeljskoga vodje Bem generala i kakti njegov pomočnik, svigder je tam bil, gde je najvekši boj bil. 49-oga, jul. 30-oga pri Šegešvaru je bil boj s rusi, gde su malo vojsku Bem generala razbili, i sam Petőfi je tam svoju smrt našel. Tak je vumrl najvekši pesnik magjarski, kojega pesme s veseljem čita tak siromak, kak bogataš, i kojega pesme su skorom na svaki izobražni jezik svêta presajene.

Vi sestrice, pajdašice ljubljene,
Koje ste nam navek bile povoljne,
S Bogom anda bile, rečemo i vam,
A vi srečnog puta podelite nam.

S Bogom dragi prijatelji, rodbina
I takajše naša Dolnja Dubrava,
V koji smo se gori mi odhranili,
I ovoga deneka dočakali.

Gde smo se mi vuživali radosti
I veselja vu cvetuči mladosti,
Došel nam je vezda takov tužni den,
Da rečemo s Bogom svakomu i svem.

Anda bratja, kad se z doma genemo,
Našu novu pesmu na red zememo,
Koja letos za regrute zmišljena,
Dvajsti osmog marciuša spisana.

Naj se speva glasno ova pesmica,
Da ju čuje svaki kraj i vulica:
S Bogom ostaj ti zelena Dubrava!
Naša prava domovina povoljna.

Herbana bunda.

Spisal: *Pálinkás B.*

Samo včera su pokopali dobroga Mihalja gazdu. —

Dok se ni zamračilo, tam je čučela sirota Žuža pri vuskim obloku svoje vlažne sobe i zadubljena vu gliboke misli, je gledala vun vu veliki svemir.

Gda su se več svetle zvězda počele sjajiti na nebu i mala sobica se je sa čistoma pokmičila, se je obrnula Žuža, poišča svetiljku, svetlost nažge i na oblok potegne starovični, crveni zastor.

Vuni, od zapada pak se jeden sumorni, črni oblak zdigava, malo zatem pokrije nebo, sakrije nebeske zvêde. . . . . .

Žuža na stol namesti sa blêdom svetlostjom migajuču, malu svetiljku, poišče si molitvenu knjigu, pak i okulariša, prekriži se i moli za pokojnoga Mihalja gazdu, za svojega muža.

Zvuna se med tem spustiju žlebi črnoga oblaka, na strašni način se bliska i grmi i viher fučka. Psi grdno skamuckanje delaju, a od strašljivoga glasa smrtne ptice (pustača) je još strašnija noć. Takvo je vrême, kak da bi se svêt na zadnji sud odpravljal.

Žuža pobožno moli, pak ako njoj jeden jeden blisk prosveti zakadjene stene njezine sobe, jako njoj tuče srdce, prekriži se i dalje govori molitvicu.

Viher se besni sa celom jakostjom i strašna je noć.

» . . . . . i nevpeljaj nas vu skušavanje . . . . .«

Na vrati negdo pokuca.

Žuža se na smrt prestraši. Iz očih doli hiti okulariša, zatvori veliku molitvenu knjigu, gori skoči, prekriži se i zmrmla »Bog s menom! Dobra ili zla duša, gdo si?«

Suha, iz sprhnutih deskah vrata su se cvilejuč odprla i Andraš — veren sluga pokojnog Mihalja gazde — je nutri stupil.

— Hvalimo ime Jezuša!

— Sveti Bože! Ti Andraš, ali si me prestrašil!

— Odpustite mi draga Žuža, ako sem vas vu molitvi zmešal.

— Ali kaj te nosi sem vu takvem vrêmenu?

— Kaj ne bum vnogo govoril, vam ću povedati. Dober Mihalj gazda su mi još za

† *Smrt Schuster Konštantina.*

Váczka cirkvena županija ima žalost. *Vumrl je biškup Schuster Konštantin.* Več čez ljeta je bil betežan, ali vezda v januaru je dokraja navalil nanjega beteg tak, da več ni se mogel gori stati. Dobroga srdca je bil pokojni, koj je čez svoj život do jeden million forintov razdelil na škole, na dobrotvorne cile. Na se je jako malo trošil. Vrédnost do 250 jezer je vezda ravno tak na dobrotvorne cile ostavil.

Žalostno kupanje.

V Királyrév zvanoj občini, kak nam to pišeju, se žalostno završilo kupanje triuh devojkah iz Alsó-Szeli zvane občine. Roditelji njihovi su je v gori imenuvanu občinu sobom dopeljali žnjet. Devojke su od ranog jutra, od tretje vure marljivo delale tak, da od jakoga dela samo da nisu se skup srušile. Med obedum je jako velika vručina nastala, ali zato su one dalje delale marljivo. Onda su jedna na drugo pogledale i jedna reče njim: »Vezda pak se idemo kupat vu Fekete viz, ako živimo tak dugo.« — Bormeš samo tak dugo su živele sirote, jer po poldan ob jedni vuri su njim njihovi roditelji samo mrtva tela potegnuli vun iz vode. Feketeviz zvana réka, koja je za zemljom tekla, je od — deždja jako zrasla i tri zvučene težakinje su si tam našle svoju smrt. S čakljami su je potegnuli vun iz vode i drugi dan su z divjega cvetja napravljenoga venca deli na raku, kad su je zakapali.

Umorstvo.

Ljubav je činila za umornika Petrinecz István mladiča iz Szénavár zvane občine. Ljubil je najlepšu devojku onoga sela i ona ga je ljubila, pak je tak bilo, da v prošli zimi bi držali gostuvanje. Ali z toga nikaj nije bilo, jer jeden drugi mladič, s imenum Kriška Mihály, je došel v snoboke i roditelji devojke, jer je ov bogateši bil, su mu i dali svoju kčer, pak v januaru su obdržali gosti. Čez dva meseca su mladiči živeli sretno. Petrinecz se je na videč pomiril i nikaj ni se staral dalje pak se trsil v dobrim biti s svojim srečnešim pajdašom. Ove dane je Petrinec vuni bil s Kriškum na polju. Poleg žganice su se spomenkuvali od staroga dobroga vremena, doklam Kriška najedenput nije v reč donesel svoju sreču. Hvaljil se je, kak ga ljubi njegova žena, kak sretno živiju. Ova hvala je suze stisnula v oko Petrincza, pak kad je to Kriška zapazil, veli: — »Ako bi ja tebe samo jedenkrat videl se spominati s mojom ženom, odmah bi te vmoril!« — »Prije poginеš, ti kak ja,« — je rekel Petrinesz i metnul se na Kriška. Prehitil ga na zemlju i s jednim kamenom ga tak vudril po glavi, da je odmah omedlel. Zatim je zadušil Kriška i mrtvoga je v jeden zdenec hitil. Dakako, još on den se to zeznalo i Petrinca su vlovili. Vezda je pokorno vaiuval svoga grêha i ne dugo bude pred sud došel.

Goreča raka.

V Haju-Szoboszló zvanoj občini je žalosten dogodjaj dostigel jednoga gazdu. Lêpa, mlada njegova žena, koju je vu njezinom životu jako ljubil, je vumrla, pak njoj je velikoga sprevoda naredil. Metalno raku su na visôko složili i pod dragimi špičami je počivala pokojna; okolo rake su vojščene sveče gorele. Jedna sveča je jako blizu stala rake i več je dogorela samo plamen je sim tam mustkal, kad su se najedenput zažgale špice. Plamen je za jeden moment obletel celu raku i krvnočrlêni ognjeni venec je obuzel mrtvo telo. Več je oprava mrtve počela goreti, kad je muž v hižu stupil i na grozoviti kip se s javkanjem omedljeno skupa zrušil. Vlše njih se nutri požurilo i pogasili goreču raku, ali več je onda telo puno bilo s spečenemi ranami.

Pêlda.

Ove dane je veliki viher bil v Fejêr vármegjiji. Zamol zvanoj občini je najvekšnu nesreču napravil viher. Ondi je v hižu Váczi István zvanoga stanovnika tresnulo i na fletnoma ni samo ova hiža, nego i susedni stani su v jednim plamnu nastali. Čez najvekšni plamen je šlel Váczi svojom ženom z hiže obraniti pohištvo i dugovanje, ali kad su v hižu stupili, goreči krov se s velikum silom skup zrušil i tak je zapal puta da je nemoguče bilo vun zili z hiže. Nesrečo su odmah zapazili i z med ljudih su više ščili k gorečemu stanu, da nesrečne vun oslobodiju. Od strašne vručine i od velikoga plamna su triput morali ljudi i ognjogasci nazaj pobečti. Nato je najedenput napre stupil Szakál Imre zvani pinter s jednom sekirom v ruki i s velikom sigurnostjom je išel med plamen. Kuhnjinska vrata je s sekirom predrl i zašel je v goreči stan, gde Váczi i žena omedljena su ležali na podu. S velikom težkočom je oslobodil nesrečne, i on sam je po ruki i po obrazu više ranah dobil. Dva stani i više gospodarstvenih zidinah je zgorelo.

Od glada je vumral.

Iz Orosháza zvane občine nam pišeju sledeče: Prošli tjeden v határu Csorvás zvane občine poleg željezničke postaje su mrtvoga našli jednoga po gospodskim oblečenoga človeka. — Z pisma njegvoga su se osvedočili, da je Miky Árpád, diplomerani notariuš. Varmegjinski sudec je paranje odredil i doktori su mu žaludca čisto praznoga našli; nesrečni človek pred svojom smrtjum več čez više danah nikaj nije jil. — Sigurno, od glada se prehitil v jarek, gde ga je i smrt dostigla. Miky Árpád je pred tem ne dugo v Kisujszállásu za varoškoga notariuša bil, ali je zgubil svoju službu. — Mestu iskajuč si, se je sem-tam poletaval. Nijednoga krajcara ni su našli pri njem.

Kaj je vreden nos?

V Englienskim vu Westminsteru je redarstvo v dvemih slučajah imalo priliku preceniti cenu nosov. V prvim slučaju je jeden biciklišt s takvom silom se zaletel v jednu lepu na biciklu sedeču ženu, da se je žena doli prehitila i nosa si spotrla. Grešnik je mužki bil, koj ni se ravnal na levo, jer v Anglienskim se na levo vugibaju. — Zato su ga na 200 fontov sterlinga (englienski penezi) obsudili. V drugim slučaju su jednomu kočijašu precenili nosa, koj je z kočije opal doli.

Nekaj za kratek čas.

Branje črêšenj.

Ve je vrême trd'kim črêšnjam,
Hod' ruža, berimo;
Skupa lêpo nabirajmo,
Srčno se gledimo!

Ne idem ja srčnim dečkom
Nabirati črêšnje;
Črêšnje daju črêšna vusta
I kušča želênje.

Pak škodi to? Samo prestri
Hitro ti svoj fertov;
Célo drêvo oberem ja,
S kuščom zvršmo delo!

Pun mi je vre fertov, korpa —
Nosimo na sejam,
Ak' prodamo, kaj kupimo
Dojdučim veseljam?

Zide stoga prstan zlati,
Pak još preostane;
Pričuvajmo za' no dête,
Ko se z' zibke stane!

Graničar.

življenja obečali, da, jer sam njim uvek veren sluga bil, budeju meni ostavili onu veliku bundu, koju . . . .

— Bundu!? Onu lêpu bundu bi on tebi ostavil!?

— Jest, draga Žuža, pak sem vezda došel po nju.

— Kaj si misliš Andraš! Kaj bi ja nju tebi dala? Kaj bi dala, kaj bi dala! Em siromak niti v grobu nebi mogel počivati. Kaj bi dala, kaj bi dala!

— No onda pak vas Bog naj blagoslovi. Andraš je odišel i vu sebi je samo tuliko zmrmljal: »čekaj samo, budem te ja vre narezal, ti stara copêrnica.«

* * *

Žužu opet poleg njezine molitvene knjige naidemo, koje listi se od migajuče svetlosti svetiljke blêdo krasiju.

Zvuna se i vezda tak stašni viher besni, kak prije a još gorje skamucanje psuv na strašniju denečrnu noč.

Žuža moli » . . . . . i nevpeljaj nas vu skušavanje . . . . .

Jeden jaki blisk, za njim još jači grom, pak se oblok stresi.

Žuža se zdvojno obrne k obloku, i još prije, kak bi od straha k sebi došla, zvuna pregovori jeden tupi glas:

— Draga žena, ne imam mira vu grobu, dok onu bundu, koju sem Andrašu stavil, njemu nedaš. Zutra mu ju odnesi.

Tuliko je čula sirota Žuža i više nikaj

Trdo je veruvala, da njoj je muž hodil tu. Ni si je legla celu noč, nego je do zore molila. Vu jutro njoj je prvo delo bilo, da je bundu odnesla Andrašu.

Andraš je ravno jedno držalo na zubače zrezaval, kad je Žuža sa budum nutri stupila.

— Hvaljen budi Jezuš Kristuš!

— Na sve vêke.

— Kaj nê niti neznaš, kaj se pripetilo vu noči — počmez ahvalno Žuža. Premisli si samo, muž mi je došel z groba i čez oblok rekel, da neima vu grobu mira, dok ovu bundu tebi ne odnesem. Zato se naj srdili, kaj sam tiju zadnjič ni dala, ali vezda sam ju donesla, jer je i tak tebi ostavljena. — S tem je prek dala Andrašu bundu i zahvalno je otišla.

Andraš pak se je jako smejal v šake, jer, gdo bi bil drugi, kak on, gdo je v noči čez oblok govoril i ovak prevaril sirotu Žužu.

Iz magjarskoga: *L—. R—.*

Csáktornyai gőzmalom heti lisztárjegyzéke.

100 kg.-ként.

Buzaliszt. frt kr.		Rozsliszt. frt kr.	
0 — 15·50	zsákkal	I. 12·50	zsákkal
1 — 15·00		II. 11·50	
2 — 14·50		III. 8·50	
3 — 14·00		**Tengeriliszt.**	
4 — 13·50		szitált 7·50	zsák nélkül
5 — 13·00		közönséges 6·25	
6 — 12·50		tengeri dara 6·00	
7 — 10·50		**Korpa.**	
8 — 7·50		buza 4·25	
		rozs 4·50	
		tengeri 4·25	

(791 13—*)

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a *Szerk.*

„Henneberg-selyem"

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. — **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)
Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztan tó

Hirdetések.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, **fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csuznál, tagszaggatásnál és megfázásoknál és az orvosok által bedörzsölésekre** is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem tiltós szer, hanem **igazi népszerű háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenként árban **majdnem** minden gyógyszertárban készletben van; **főraktár: Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával **igen óvatosak legyünk**, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony" védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasítsa vissza.

RICHTER F. A.D. és **TSA.**, cs. és kir. udvari szállítók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

465 38—40

Női szépség

852 3—3

elérhető a következő szerek által:

Ilona-rózsatej, a legártalmatlanabb szer, az arcbőrnek üde, friss szint ad, hatása meglepő. 1 üveg ára 1 frt.

Ilona-aranyviz, minden sötét, egyenlőtlen hajat 2—3 nap alatt a legszebb aranyszőke szinre fest. 1 üveg ára 1 frt 50 kr.

Ilona hajfestőszer, minden ősz hajat tartósan, meghatóan és természethűen **fekete, barna, szőke** szinre fest 1 óra alatt. Teljesen ártalmatlan. 2 üveg ára 3 frt.

Dr. Székely-féle korpaviz, a korpát semlegesiti és a haj növését bámulatosan elősegiti. 1 üveg ára 80 kr.

Mindennemü pipereszerek nagy választékban.

BUDAPEST, IV., Koronaherczeg-u. 6 sz. **KRAGL F.** **BÉCS,** I., Bäckerstrasse Nr. 20.

2356., 2787., 2829., 2982. sz.

tk. 1899.

HIRDETMÉNY.

Nagyfalu, Rimscsák, Oskola- és Lapáthegy községekre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekkönyvekbe való bejegyzése és a tkvi bejegyzések helyesbitése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólitással tétetik közzé:

1-ször hogy mindazok, kik 1886. évi XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-ának a) pontjában foglalt kiegészitéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b.) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlesi keresetüket hat hónap alatt vagyis 1900. év január hó 31. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbitható záros határidő eltelte után indokolt törlési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2-szor hogy mindazok, a kik 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészitéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kivánnak, irásbeli ellenmondásaikat hat hónap alatt vagyis 1900. évi január hó 31. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő letelte után, ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3-szor hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakitása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1- és 2-ik pontban körülirt eseteken kivül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előlbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelemnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1900. évi január hó 31. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbitható záros határidő elmulta után az átalakitáskor közbejött téves bevezetésből származó bárminemü igényeket jóhiszemü harmadik személyek irányában többé nem érvényesithetik, az emlitett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes utján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesitő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyán, 1899. évi julius hó 19-én.

Kollárits,
kir. aljbiró.

2—3

903. sz. v. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1899. évi V. 396/1. számu végzése következtében dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Vidovics Mihály pálinoveczi lakos javára Gyurkin Mátyás és társai domásineczi lakosok ellen 174 frt 40 kr. s jár. erejéig 1899. évi junius hó 13-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 525 frtra becsült 1 kukoriczakas, 2 szekér, 1 pajta, 1 sertvésól, 1 borju és 2 lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbiróság 99. évi V. 396/2. számu végzése folytán 174 frt 40 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi május hó 2. napjától járó 6% kamatai, $^1/_2$% váltó dij és eddig összesen 53 frt 25 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig a helyszinén, vagyis Domásineczen leendő eszközlésére

1899. évi auguszt. hó 3. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. 860

Kelt Perlakon, 1899. évi julius hó 21-én.

Sós Frigyes kir. bir. végrehajtó.

744. vh. sz. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a perlaki kir. járásbiróság 1898. évi V. 81/7. számu végzése következtében Csesznák József perlaki ügyvéd által képviselt Deutsch Ede páloveczi lakos javára Ovcsár János szoboticzai lakos ellen 195 frt, s jár. erejéig 1899. évi május hó 7-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 302 frtra becsült 1 ló, 3 üsző és trágyából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbiróság 1898. V. 81/11. sz. végzése folytán 195 frt tőkekövetelés ennek 1897. évi november hó 30. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 39 frt 85 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig beszámitásával a már fizetett 86 frtnak, a helyszinén, vagyis Szoboticzán leendő eszközlésére

1899. évi auguszt. hó 3. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 861

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon 1899. évi julius hó 12-én.

Sós Frigyes kir. bir. végrehajtó.

2048. tk. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tlkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Tratnyák Márk végrehajtatónak Tratnyák Ivánné Sömen Katalin végrehajtást szenvedő elleni 277 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő erzsébetlaki 128. sz. tlkvben A+280. hrsz. a. szántó 1092 □ öl 53 frt kikiáltási árban, az erzsébetlaki 380. sztjkvben A+170. hrsz. a. 2 hold 310 □ ölnyi terület 310 forint kikiáltási árban az árverést rendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1899. évi auguszt. hó 12. napján délelőtt 10 órakor

az erzsébetlaki községháznál dr. Chilkó Sándor ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kivánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelelt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni. 862

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Csáktornyán, 1899. május hó 23-án.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyán,

a legujabb gyorssajtókkal és diszes uj betükkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghivók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket, — számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat, müveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyán.